

Для зведеного обліку предметів, які зберігаються в коморах та предметів, що видані для постійного використання працівникам – матеріально відповідальним особам доцільно вести окремі оборотні відомості. З цією метою можна використовувати й списки типової форми ОЗ–9 «Інвентарний список основних засобів».

Для обліку предметів, виданих для постійного використання працівникам доцільно використовувати картки типових форм, що затверджені централізовано для обліку малоцінних та швидкозношуваних предметів.

Таким чином, методика документування та аналітичного обліку операцій з малоцінними необоротними матеріальними активами ще достатньо визначена у спеціальних облікових регламентах і вимагає подальшого розвитку та удосконалення.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затв. наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.
3. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: затв. наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. № 291.

Жадько К.С.

доктор економічних наук, професор;

Кисельов В.Р.

студент,

Дніпровський університет митної справи та фінансів

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Методологічні засади бухгалтерського обліку та розкриття у фінансовій звітності інформації щодо основних засобів регламентується П(С)БО 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 року № 92 зі змінами та доповненнями.

З метою раціональної організації ведення обліку основних засобів варто концентруватися на їх оцінці, до того ж зазначимо, що принцип оцінки має бути єдиним. Також варто обґрунтувати доцільність переоцінки. Важливе значення посідає нарахування амортизації, але особлива увага відводиться методу, який має бути економічно доцільним. Звичайно, що також потрібно своєчасно оброблювати та систематизувати інформацію.

На думку авторів, перехід України до ринкової економіки не обійшов змінами й бухгалтерський облік. Хоча б тому, що виникла об'єктивна необхідність в автоматизації інформації, що використовується в бухгалтерському обліку, в тому числі й обліку запасів, також її точність та оперативність.

Враховуючи умови застосування інформаційно-комп'ютерних систем в обліку основних запасів передбачається вирішення наступних задач:

- в довіднику основних засобів сформулювати та вести картотеки по інвентарних номерах ОЗ у формі реєстрів аналітичного обліку;
- всі основні засоби, що знаходяться на підприємстві – оприбутковувати;
- вводити в експлуатацію основні засоби за мірою їх надходження;
- нараховувати знос (амортизацію) по основних засобах;
- через реалізацію, ліквідацію та списання основних засобів, виводи їх;
- сформулювати реєстри синтетичного та аналітичного обліку основних засобів [1].

Деякі аспекти обліку основних засобів потребують перегляду та реформування, наприклад залишаються невирішеними протиріччя між податковим та бухгалтерським обліком щодо нарахування амортизації, щодо обліку безоплатно одержаних основних засобів, обліку поліпшення основних засобів, що призводить до виникнення різниць в обчисленні податку на прибуток [2].

Дані дві системи містять у собі абсолютно різні інтереси, що стосуються амортизаційних відрахувань. Тому саме цей факт і викликав вище зазначену проблему. Згідно Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», амортизація розглядається як елемент розрахунку бази оподаткування податком на прибуток. В обліково-аналітичній системі амортизація – це витрати, що формують собівартість реалізованої продукції.

Основні засоби невиробничої сфери за податковим методом не є об'єктом амортизації, тому необхідно внести ряд коректив до системи рахунків бухгалтерського обліку. Наприклад, субрахунок 131 «Знос основних засобів» може мати два аналітичних рахунки 131.1 «Знос основних засобів виробничого призначення» та 131.2 «Знос основних засобів невиробничого призначення». Тобто, нарахування амортизації на виробничі об'єкти буде здійснюватися за податковим методом, а на об'єкти невиробничої сфери – за бухгалтерськими методами [3].

На відміну від податкового обліку, фінансовий відображає витрати та операції, що безпосередньо пов'язані з придбанням та виготовленням основних засобів. А от сам податковий облік демонструє відображення операцій, лише під час яких підприємство може здійснити витрати, які підлягають нарахуванню амортизації згідно чинного законодавства України.

Всупереч різним інтересам фінансового та податкового обліку в контексті амортизаційних питань, за останні роки спостерігається тенденція до їх зближення.

На думку авторів, введення системи технологічних (комп'ютерних) бухгалтерських програм, їх єдине розуміння та використання на державному рівні сприятиме значному спрощенню обліку основних запасів. Також відзначимо необхідність доцільного використання Плану рахунків бухгалтерського обліку з метою врахування особливостей податкового обліку основних запасів для системного відображення операцій, що з ними пов'язані.

Список використаних джерел:

1. Бондар М.І., Бабіч В.В. Амортизація основних засобів: облік та оподаткування // Вісник ЖДТУ Серія: Економічні науки. – 2011. – № 1 (55), С. 31-34.
2. Бондар О. Проблеми визнання основних засобів у бухгалтерському та податковому обліку // Бухгалтерський облік і аудит. – 2004. – № 3. – С. 23-27.
3. Городянська Л.В. Особливості нарахування і використання амортизації в обліково-аналітичній та податковій системах // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – № 2(56). – С. 101-112.